

MEDICIJNREGISTRATIE

Vanwege alle aandacht voor het antibioticagebruik op varkensbedrijven, is het goed om nogmaals te wijzen op de wettelijke plicht van de varkenshouder en zijn dierenarts om het medicijngebruik goed te registreren.

Van een dierenarts wordt verwacht dat hij zijn of haar keuze voor een antibioticum goed kan onderbouwen. Dat geldt zeker voor het gebruik van tweedekezemiddelen. De wet schrijft voor dat die middelen alleen gebruikt kunnen worden als duidelijk is dat eerstekeuzemiddelen niet werken. Als een dierenarts tweedekezemiddelen inzet zonder dat hij dat in een bezoekverslag goed heeft beargumenteerd, kan hij een probleem hebben bij de tuchtrechter. Een goede argumentatie is bijvoorbeeld een sectie met een gevoeligheidsbepaling. Daarnaast moet een dierenarts op een logboek of bezoekverslag aangeven voor welke dieren het diergeneesmiddel gebruikt dient te worden.

Varkenshouders moeten elke behandeling van een diergeneesmiddel registreren. Te allen tijde moet in de bedrijfsadministratie duidelijk zijn welke (groepen) dieren medicijnen toegediend hebben gekregen.

Het komt wel eens voor dat na een behandeling van een groep dieren toch wat medicijnen zijn overgebleven. Als u deze medicijnen wilt gebruiken voor een andere groep dieren, is het belangrijk dat u dit in elk geval goed registreert. U moet immers, als er bij een onderzoek van een dier wordt aangetoond dat het antibioticum heeft gehad, kunnen verantwoorden hoe dat erin is gekomen.

Kortom, bij het gebruik van antibiotica is het erg belangrijk dat het gebruik wordt vastgelegd en dat er ook wordt geregistreerd waarom het antibioticum wordt ingezet. Documenteren en onderbouwen is het devies!

SALMONELLA

Omdat slachterijen steeds meer eisen gaan stellen aan de salmonellastatus van het vleesvarkensbedrijf, krijgen wij daar ook steeds meer vragen over.

Dat is niet onterecht want mensen kunnen ernstig ziek worden als ze met salmonella besmet varkensvlees consumeren zonder dat het goed verhit is geweest.

Salmonellabacteriën komen via de bek in het varken terecht. Dat kan dus via besmet water, besmet voer en besmette mest. De bacterie is heel gevoelig voor chloor, uv-licht, uitdroging en een pH lager dan 4,5.

Een hoge infectiedruk van salmonella kan door hygiënemaatregelen meestal wel worden teruggebracht. Maar dat lukt niet altijd. Het kan bijvoorbeeld ook zijn dat biggen al besmet worden op het vermeerderingsbedrijf. Of tijdens het transport.

Besmette varkens die stress ondervinden, scheiden in hoge mate salmonellabacteriën uit. Dieren op transport bijvoorbeeld kunnen daardoor heel veel andere varkens besmetten. Een bedrijf met een hoge salmonellastatus is meestal gebaat bij het gebruik van aangezuurd voer of drinkwater. Het aanzuren verbetert meestal ook de vertering van het voer, waardoor de technische resultaten toenemen. Door het voer of water aan te zuren, verandert de pH van de maaginhoud, waardoor de salmonella minder de kans krijgt om te groeien. Daarnaast zorgen de meeste zuren voor een groeiremming van de salmonellabacteriën in de dunne darm.

Ook door aanpassingen in de voersamenstelling kunt u de uitscheiding van salmonella beïnvloeden. Meer structuur in het voer en minder bestendig zetmeel remt de groei van salmonellabacteriën in de darm.